

EL PERIÒDIC D'ANDORRA

Director: Joan Ramon Baiges.
Subdirector: Enric Guinart.
Gerent d'AdP: Josep Segura.

Política: Iago Andreu i Marc Rodríguez. **Societat:** Pepa Gallego, Irene Casasayas i Clara Garrica. **Esports:** Iván Moure i Rafa Mora. **Cultura i espectacles:** Andrés Luengo. **Àrea Monogràfics:** M. Teresa Blanco.
Diagramació: Biel Rosell, Josep Capell (Sistemes) i Nerea Moreno. **Fotomecànica:** Pako Temprado. **Fotografia:** Tony Lara i Ona Morante. **Edició:** Marcel Tuyet i Laia Martínez.
ANDORRANA DE PUBLICACIONS **Director comercial:** Adrià Ledo. **Publicitat:** Pilar Torrentalle, David Aunión, Xavier Farran i Nelly Dedea. **Cap Àrea Monogràfics:** David Aunión. **Administració:** Nona Muñoz i Alicia Ruiz.
EL PERIÒDIC D'ANDORRA s'entrega inseparablement amb EL PERIÒDIC DE CATALUNYA

Coses que passen

Dir 'no' quan es va dir 'sí' en temps anteriors

JOSEP ANTON
Rosell Pujol

La Transició només es possible, d'una època a una altra, si preval el sentit ètic de la responsabilitat sobre l'altra ètica de la comunicació. Es fa difícil entendre com persones que en el seu moment van dir *sí* a moltes qüestions –era quan manaven– ara puguin dir *no* en la mateixa situació i concepte. L'arribada d'una generació –nova en l'estrena, però vella en el camí recorregut– de tendència esquerrana (que no pas d'esquerres tal com abans s'entenia, com a conseqüència lògica d'un desenvolupament polític), no ha estat assimilada per alguns sectors.

Són aquells que només entenen sobre les seves opinions, encara que moltes vegades no es pugui reflectir exactament quines són. Afavoreix aquest cultiu el fet que els intel·lectuals no prenguin posició davant d'un canvi evident, independentment dels resultats que, finalment, es puguin obtenir. Aquest mutisme és conflictiu i en molts moments penso que irresponsable, perquè es troba a faltar el pensament d'aquells que haurien de prendre partit –social i intel·lectual, que no polític– davant de les noves situacions.

Fer política vol dir saber estar preparat per les concessions que siguin necessàries, dins d'un sistema preestablert en què les idees han de prevaler sobre els interessos. Fer política és construir, però sense abandonar la legitimitat d'allò que es defensa. Aquest principi no sempre s'ha

NOE

complet i això ha originat un pensament únic del *tot s'hi val* o més encara el *tan s'hi val* que només condueix a una baixada als límits més inhòspits de la vulgaritat.

Fabricar futur només es pot fer remodelant el passat i mai donat-li la categoria d'actualitat. Mai no sé si plorar o riure davant d'afirmacions tan hilarants com ara que es votarà *no* al Pressupost, simplement perquè no se n'ha participat. Aquesta ignorància política i parlamentària revela amb qui ens juguem les coses amb els temes que ens afecten. El Pressupost el fa el Govern i es discuteix parlamentàriament.

Posar *cullerada* es pot fer en el segon cas, perquè el primer està reservat a l'Executiu i no al legislatiu. Haver d'explicar aquestes coses demostra el nostre grau d'ignorància o, encara més fort, l'alt nivell d'irresponsabilitat que ens domina. Penso que ens ho hauriem de fer mirar, sobretot entre aquells que neguen avui el que van afirmar ahir. I encara més lamentable són certes actituds *militaristes* del que defensen a través de la premsa posicionaments d'aquests tipus. ≡

Periodista.

redaccio@andorra.elperiodico.com